

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/7/2017
Identifikačné číslo spisu: 7014201505
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7014201505.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Lubomíry Kúdelovej v spore žalobcu Františka Domaniča, nar. 15.12.1937, Žižkova 36, 082 04 Drienov, zastúpeného AK-TARABČÁK, s. r. o., Hlavná 13, 080 01 Prešov, IČO: 36 859 109, proti žalovanému JUDr. Jozefovi Váškovi, Szakkayho 1, 040 01 Košice, správcovi konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Lemešany v konkurze, so sídlom v Drienové, IČO: 00 200 590, v konaní o vylúčenie spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam z konkurznej podstaty, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. apríla 2016, č. k. 13Cbi/2/2014-83, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. apríla 2016, č. k. 13Cbi/2/2014-83 potvrdzuje.

II. Žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zo dňa 12.04.2016, č. k. 13Cbi/2/2014-83, vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu vedenej v konkurznej veci Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/176/2000, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XXXXXX/XXXXXXX k EKN parc. č. XXX - G. o výmere 952 194 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. X., pod Z. na meno PD Lemešany so sídlom v Drienové, Drienov. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol, že konkurz na majetok dlžníka Poľnohospodárske družstvo Lemešany, so sídlom v Drienové, bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.10.2000, č. k. 2K/176/2000-7 a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. O. G.. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.12.2007, č. k. 2K/176/2000-549 namiesto pôvodného správcu bol do funkcie ustanovený nový správca konkurznej podstaty JUDr. Jozef Vaško.

3. Správca konkurznej podstaty postupom podľa § 18 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a

vyrovnaní v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu (ďalej len „ZKV“), zaradil do súpisu konkurznej podstaty parcelu č. XXX vedenú na LV č. XXXX kat. úz. X.. V dôsledku tohto postupu správca a ďalším postupom podľa § 19 ods. 2 ZKV, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.1.2007, č. k. 3Cbi/16/2006-85, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.03.2007, bol okrem iného vylúčený aj pozemok vedený na LV č. 769.

4. Správca konkurznej podstaty opätovne podľa § 18 ods. 1 ZKV, doplnil súpis konkurznej podstaty dňa 30.11.2010 a zaradil do konkurznej podstaty nehnuteľnosti - spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX kat. úz. X. a LV č. XXX kat. úz. O. s poznámkou, že zaradenie spochybňuje J. X. (žalobca). Predmetom tejto vylučovacej žaloby je podiel nehnuteľnosti na LV č. XXXX a predmetom vylučovacej žaloby podielu na nehnuteľnostiach na LV č. XXX kat. úz. X., je konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 10Cbi/2/2014.

5. Zo spisu Obvodného pozemkového úradu v Prešove, krajský súd zistil, že Poľnohospodárske družstvo Drienov (úpadca) listom zo dňa 12.9.2000 (čl. 209 reštitučného spisu), súhlasil okrem iného so zapísaním vlastníckeho práva aj k nehnuteľnosti vedenej ako parcela č. XXX. Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Prešove č. j. T. z augusta 2004 (č. 1. 270 reštitučného spisu), sa okrem iného priznalo vlastnícke právo k nehnuteľnosti na LV č. XXXX parc. č. XXX o výmere 952 194 m². Po zrušení rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Prešove rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Sp/6/2007 zo dňa 04.04.2008, tento opätovne rozhodol, pod č. B. zo dňa 16.02.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2009 tak, že oprávneným osobám, medzi ktorými je žalobca ako aj ďalší spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti, sa vydala nehnuteľnosť v kat. úz. Drienov evidovaná v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXX parc. č. XXX druh trávnatého porastu vo výmere 952 194 m². Podľa záveru krajského súdu z výroku tohto rozhodnutia je zrejmé, že sa oprávneným osobám vydal trávnatý porast vo výmere 952 194 m².

6. Krajský súd v prejednávacom prípade nepovažoval za podstatné pri rozhodovaní o vylúčení veci podľa § 19 ods. 2 ZKV, prihliadať na podiely jednotlivých reštituentov, ale rozhodujúcim a vykonateľným je výrok vyššie uvedeného rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu zo dňa 16.02.2009, ktorým sa oprávneným osobám vydala nehnuteľnosť na LV č. XXXX parc. č. XXX vedená ako trvalý trávnatý porast. Pre rozhodnutie v tomto konaní je podľa krajského súdu irelevantné, kto z oprávnených osôb ako spoluvlastník sa podieľa v akom konkrétnom podiele na spornej nehnuteľnosti.

7. Podľa záveru krajského súdu je nesporné, že k prechodu vlastníckeho práva k parc. č. XXX kat. úz. Drienov na štát došlo postupom podľa zákona č. 46/1948 Zb., teda porušením vtedy platných právnych predpisov, pretože k prevodu vlastníckeho práva mohlo dôjsť v tom čase len podľa zákona č. 81/1948 Zb. Preto otázka podielov oprávnených osôb (spoluvlastníkov) v tomto prípade, nie je podľa krajského súdu rozhodujúca vzhľadom na to, že celá parcela č. XXX bola prevedená na štát (t. j. z úpadcu) porušením vtedy platných právnych predpisov. Pokiaľ celá sporná parcela bola prevedená nezákonne na žalovaného, tento nemôže byť podľa krajského súdu vlastníkom žiadneho ideálneho podielu na tejto parcele a to bez ohľadu na to v akom ho správca zaradil do súpisu konkurznej podstaty. Na uvedený záver nemá vplyv ani rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu č. T. zo dňa 21.04.2009, ktoré sa týkalo zastavaných častí pôvodnej parcely č. XXX, toho času vedené na LV č. XXX. Krajský súd v Košiciach dodal, že tieto zastavané časti ani neboli predmetom vylúčenia veci z konkurznej podstaty, pretože neboli zahrnuté správcom do súpisu konkurznej podstaty.

8. Krajský súd v Košiciach preto vyhovel žiadosti žalobcu v plnom rozsahu, pokiaľ vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu spornú parcelu č. XXX, pretože táto v rozsahu (aj v akomkoľvek rozsahu), ako ju pojal správca do súpisu konkurznej podstaty, nemohla byť vo vlastníctve úpadcu z dôvodov porušenia vtedy platných predpisov teda zákona č. 46/1948 Zb. O trovách tohto konania súd rozhodol v súlade s ust. § 150 O.s.p.

9. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie, v ktorom žiadal napadnutý

rozsudok zmeniť a určiť, že do konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Lemešany, so sídlom v Drieňové, IČO: 36 859 106, patrí spoluvlastnícky podiel zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. X., pod B367, parc. č. XXX, o výmere 952 194 m², druh pozemku: trvalé trávnaté porasty, veľkosť spoluvlastníckeho podielu: 147310951/451000000 stým, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

10. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že s odôvodnením napadnutého rozsudku nesúhlasí, pretože je v rozpore so základnými princípmi vedenia konkurzného konania. Dodal, že spoluvlastnícky podiel, tak ako je uvedený na liste vlastníctva, je súčasťou súpisu konkurznej podstaty a nemožno ho zo súpisu vylúčiť v prospech nikoho, nakoľko reštrukturalizačné konanie, predmetom ktorého bolo prinavrátenie vlastníctva individuálnym žiadateľom, je ukončené. Odvolateľ zdôraznil, že vlastnícke právo účastníkov správneho konania vedeného na Obvodnom pozemkovom úrade Prešov pod č. T., bolo navrátené v rozsahu v akom si títo účastníci uplatnili svoje spoluvlastnícke podiely v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. Ich vlastníctvo bolo obnovené individuálne a individuálne sa stali spoluvlastníkmi spoluvlastníckych podielov tak, ako sú zapísané na LV č. XXXX.

11. Podľa žalovaného, zo strany žalobcu bola uvedená nesprávna argumentácia týkajúca sa nadobudnutia vlastníctva pôvodného JRD, resp. pasienkového spoločenstva. Pasienkové spoločenstvá boli zrušené, a nie je pravda, tak ako uvádza žalobca, že zanikli. Z toho je podľa žalovaného nesporné, že ex lége došlo k prechodu vlastníctva na vzniknuté JRD Lemešany dňom 14.11.1952, bez ohľadu na výmer ONV Prešov z 30.05.1950. Nešlo len o prechod vlastníctva členov, ale podľa § 2 písm. b/ zákona č. 2/1958 Sb., aj keď bolo vo vlastníctve pasienkových spoločenstiev, čo v danom prípade nepoprel ani žalobca.

12. V odvolaní žalovaný poukázal na to, že ak Obvodný pozemkový úrad rozhodnutím zo dňa 16.02.2009, priznal vlastníctvo v reštitúcií fyzickým osobám, to ešte neznamenalo, že neuplatnený podiel XXXXX/XXXXXXXX im patrí, a teda mal byť medzi nich rozdelený. Katastre sa v týchto veciach riadia „evidenčným princípom“, evidujú iba to, o čom je rozhodnuté, a rozhodnuté bolo iba o podieloch fyzických osôb, čo im patrí, ale nie o tom, že zvyšok podielu: XXXXX/XXXXXXXX si môžu a majú rozdeliť. Práve naopak podľa žalovaného, z toho vyplýva, že vo zvyšku ostáva povinná osoba - PD Lemešany, čo vyplýva priamo z ust. § 1 ods. 1 zák. č. 81/1949 Sb., vlastníkom. Podľa žalovaného, žalobca nesprávne interpretuje a teda účelovo pre seba, že zákonom č. 49/1959 Sb. došlo ex lége k obnove vlastníctva niekdajších urbárikov, v „celom rozsahu, teda aj spätne“ (retroaktivita). Takéto tvrdenie podľa žalovaného nie je pravdivé, ak JRD vznikli po účinnosti zákona č. 49/1959 Sb. od účinnosti cit. zákona už nedochádzalo k prechodu vlastníctva na novovzniknuté JRD (po účinnosti cit. zákona), tieto ostali už vo vlastníctve subjektov (a to urbáriátu alebo fyzickej osoby). Podľa žalovaného nemožno mať za to, že tým sa obnovilo „individuálne vlastníctvo“ niekdajších urbárikov v celom rozsahu, teda aj k podielom, ktoré už prešli do účinnosti zákona č. 49/1959 Sb. na založené JRD. Tieto ostali zachované na JRD a v reštitúcií mali možnosť oprávnené osoby si uplatniť, inak ich právo zaniklo.

13. Žalobca k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel na základe dokazovania vykonaného v konaní. Žalobca má za to, že krajský súd správne uviedol, že rozhodujúci je výrok rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu zo dňa 16.02.2009, podľa ktorého sa oprávneným osobám vydal trvalý porast o výmere 952 194 m² a ešte pred výrokovou časťou tohto rozhodnutia sú uvedené oprávnené osoby s jednotlivými podielmi, ktorým sa uvedená výmera dáva. Na doplnenie záverov krajského súdu, žalobca uviedol, že podľa § 24 ods. 1 zákona č. 49/1959 Zb., vlastníctvo k pozemkom združeným k spoločnému družstevnému hospodáreniu, zostáva zachované (Nález ÚS II. ÚS 348/2008 zo dňa 6.10.2010). Z toho podľa žalobcu vyplýva, že aj keď úpadca bol zapísaný ako vlastník, právne vlastníkom nie je a preto je zápis do konkurznej podstaty, nezákonný.

14. Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [(§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C.s.p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

16. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C.s.p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, odvolací súd posudzoval prípustnosť podaného odvolania, ako aj v ňom uvedené dôvody podľa zákona účinného v čase jeho podania (ustanovenia § 201 a nasl. O.s.p.).

17. Podľa § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu. Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene (ods. 2).

18. Podľa § 68 ods. 1 ZKV, veci, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krív, sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené alebo boli zamietnuté.

19. Podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci, sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

20. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorým súd prvej inštancie vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu vedenej v konkurznej veci Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/176/2000, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XXXXXX/XXXXXXX k EKN parc. č. XXX - TPP o výmere 952 194 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. X., pod Z. na meno PD Lemešany so sídlom v Drienové, Drienov (ďalej len „predmetná nehnuteľnosť“).

21. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.10.2000, č. k. 2K/176/2000-7, bol na majetok dlžníka Poľnohospodárske družstvo Lemešany, so sídlom v Drienové - úpadcu, vyhlásený konkurz. V konaní nie je sporné, že predmetná nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, bola prvýkrát zapísaná predchádzajúcim správcom konkurznej podstaty do súpisu konkurznej podstaty s tým, že táto nehnuteľnosť bola zo súpisu vylúčená rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.01.2007, č. k. 3Cbi/16/2006-85, právoplatným dňa 21.03.2007.

22. Predmetná nehnuteľnosť vedená pod LV č. XXXX bola žalovaným, ako novým správcom, opätovne do súpisu konkurznej podstaty zapísaná 30.11.2010.

23. Na základe výzvy v uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.11.2014, č. k. 2K/176/2000-634, žalobca podal v súdom stanovenej lehote proti žalovanému v zmysle § 19 ods. 2 ZKV, žalobu o vylúčenie predmetnej nehnuteľnosti zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu. Žalovaný má za to, že žaloba žalobcu neobstojí, pretože k legitímnemu zápisu predmetnej nehnuteľnosti došlo dňa 30.11.2010, kedy už bolo o reštitučných nárokoch týkajúcich sa predmetnej nehnuteľnosti, právoplatne rozhodnuté a do súpisu bol zaradený iba spoluvlastnícky podiel, ktorý nebol reštituentom vydaný.

24. Žalobca sa podanou vylučovacou (excindačnou) žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu, povinnosť vylúčiť zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu predmetnú nehnuteľnosť. Žalobca sa v žalobe oprel o právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.01.2007, č. k. 3Cbi/l6/2006-85, ktorým rozhodnutím bola predmetná nehnuteľnosť vedená pod iným číslom LV, vylúčená zo súpisu konkurznej podstaty z dôvodu podľa § 68 ZKV. Pôvodný správca konkurznej podstaty úpadcu, nebol oprávnený predmetnú nehnuteľnosť do súpisu zapísať, pretože o nároku reštituentov k predmetnej nehnuteľnosti, nebolo v čase prvého zápisu rozhodnuté.

25. Po vydaní právoplatného rozhodnutia o nárokoch reštituentov, spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti sa stal súčasťou súpisu konkurznej podstaty. Za daných okolností odvolací súd uzatvára, že nie je možné argumentovať nesprávnym postupom zo strany správcu konkurznej podstaty, nakoľko ustanovenie § 68 ZKV v čase zápisu dňa 30.11.2010, nebolo aplikovateľné. Zamerať sa je preto potrebné na právny stav, ktorý nastal po vydaní rozhodnutia o reštitučných nárokoch, týkajúcich sa predmetnej nehnuteľnosti.

26. Odvolací súd na základe odvolania žalovaného preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu, a s poukazom na § 387 ods. 2 C.s.p. nezistil dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré podľa odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z predloženého spisového materiálu za preukázané, že skutkový stav bol súdom prvej inštancie náležite zistený a správne právne posúdený.

27. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní o vylučovacej žalobe podľa § 19 ods. 2 ZKV, súd prejudiciálne posudzuje otázku vlastníckeho práva k vylučovanej veci.

28. V excindačnom konaní, súd nekoná s povinnosťou rešpektovania vyšetrovacej zásady, kedy zisťuje skutočnosti a zabezpečuje dôkazy z vlastnej iniciatívy, dôkazné bremeno a povinnosť osvedčiť tvrdené skutočnosti zaťažujú výlučne strany sporu, pri zachovaní zásady rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania.

29. Žalobca súdu prvej inštancie predložil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Prešove zo dňa 16.02.2009, pod č. T., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2009. V dotknutom rozhodnutí správny orgán rozhodol tak, že oprávneným osobám, medzi ktorými je žalobca ako aj ďalší spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti, sa vydala nehnuteľnosť v kat. úz. Drienov evidovaná v katastri nehnuteľnosti na LV č. 1692, parc. č. XXX, druh trávnatého porastu vo výmere 952 194 m². Podľa záveru krajského súdu, z výroku rozhodnutia správneho orgánu, je zrejmé, že sa oprávneným osobám vydal trávnatý porast vo výmere 952 194 m².

30. Odvolací súd ku konštatovaniu súdu prvej inštancie dodáva, že vyššie označeným rozhodnutím správneho orgánu, bola žalobcovi ako žiadateľovi (ako aj ostatným 366 spolužiadateľom), podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. c/ a písm. e/ zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahoch k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, vydaná predmetná nehnuteľnosť celkovo v podiele XXXXXX/XXXXXXX. Spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXXXX/XXXXXXX, t. j. o veľkosti zapísanej do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, nebol vydaný žiadateľom v zmysle označeného správneho rozhodnutia. Napriek tejto skutočnosti, do súpisu konkurznej podstaty zapísaný spoluvlastnícky podiel nie je možné do súpisu zaradiť, pretože podľa záverov správneho orgánu, prechod vlastníctva predmetnej nehnuteľnosti, na JDR nastal v rozpore s vtedy platným právnym predpisom, nakoľko pare. č. XXX, PK 195, bola vlastníctvom pasienkového spoločenstva a nie vlastníctvom fyzických osôb (strana 12, posledný odsek rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Prešov zo dňa 16.02.2009, č. k. T.).

31. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na právnu zásadu „nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet“, ktorá sa dá vyjadriť aj slovami „z nepráva nemôže vzniknúť právo“ (uznesenie I. ÚS 239/2016-14 zo dňa 20.04.2016). Keďže právny titul nadobudnutia predmetnej nehnuteľnosti pramení z postupu podľa zákona č. 46/1948 Sb., ktorý postup bol v rozpore s vtedy platným zákonom, je zrejmé, že ak celá sporná parcela bola prevedená nezákonne na žalovaného, tento nemôže byť vlastníkom žiadneho podielu na tejto parcele. Vydať takéto rozhodnutie bolo potrebné s prihliadnutím na práva ostatných hoci presne neuvedených spoluvlastníkov k predmetnej nehnuteľnosti s poukazom na § 139 Občianskeho zákonníka. K rovnakému záveru dospel aj súd prvej inštancie, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje v plnom rozsahu a odkazuje na neho.

32. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že otázka vlastníctva vylučovanej veci, je v konaní o vylučovacej žalobe riešená iba ako otázka predbežná a na základe rozhodnutia v tomto konaní, nemožno urobiť všeobecný záver o tom, kto je vlastníkom či spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Výsledkom uplatnenia žaloby v tomto konaní, je vylúčenie predmetnej nehnuteľnosti zo súpisu majetkových podstát a tým strata správcovho oprávnenia nakladať s týmto majetkom.

33. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní bol žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s.p.).

Do volanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti zneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy;

na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§426 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.). Y dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočnosti a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.